Film-cinema

O industrie națională de filme

De curând s'au pus în Capitală bazele unei industrii de filme românești, în genul și de proporțiile celor din străinătate. Se vor turna filme cu subiecte luate numai din viața țării noastre și vor juca numai actori români. Probe în acest sens au și fost făcute, cei mai mulți dintre artiști reușind cu succes la examen.

S'a făcut deasemenea apel și la elemente cari n'au apărut până acum pe nici un fel de scenă, dar cari la probe au dat deplină satisfacție.

Regia și toată conducerea tehnică o au deocamdată specialiști străini, dintre care unii americani, cari vor asigura astfel filmelor cea mai deplină reușită. Aceștia vor fi ajutați de tehnicieni români, cari vor forma rezerva de mâine a industriei cinematografice românești.

Studiourile au și fost amenajate și în curând va începe turnarea primei producții românești. Ea se va intitula „Doamna dela etajul 2" și va fi o comedie muzicală, cu muzici românești și cu o acțiune ce se petrece în câteva din cele mai caracteristice orașe ale țării.

După cât se vede, industria aceasta cinematografică, pornită din inițiativă particulară, dar pe baze serioase, este menită a cunoaște in scurt timp aceeași faimă de care se bucură producțiile de mare succes din străinătate.

Răspunzând unei intreite necesități românești economice, culturale și naționale, industria cinematografică de filme care va prezenta în curând prima ei producție, merită toate laudele și atenția tuturor.

De-aș trebui să trăesc într'o insulă pustie

de KAY FRANCIS

Sub acest titlu citim în „Pour Vous" următorul răspuns al artistei Kay Francis, interpreta filmului „Prin foc și sabie" (noua realizare a lui William Dieterle pentru „Warner Bros") la o anchetă deschisă de o mare revistă americană.

„Ar fi ceva în adevăr nostim

KAY FRANCIS

să trăesc într'o insulă pustie. Și lua cu mine Biblia, ca hrană spirituală. In lumea noastră materialistă, avem doar atât de puțin timp pentru cele sufletești.

In singurătatea insulei mele pustii, voi putea umple această lacună. Cu Biblia, voi lua cu mine cartea cea mai completă și mai minunată care s'a scris vreodată, în limba oamenilor. Voi lua poate și poemele lordului Byron. Restul îl voi părăsi fără nici o părere de rău.

Voi avea însă grije să mă înarmez cu un ghid practic, pentru oamenii sortiți să trăiască în pustiu, un manual care să mă învețe cum să construesc o locuință, cum trebue făcut focul, cum se disting plantele veninoase, — insfârșit tot ceeace trebue să știe o făptură care trăiește în singurătate.

Voi lua deasemenei un câine, sau doi, un mascul și o femelă, pentru a asigura progenitura. După mine, câinele este animalul cel mai inteligent și mai ascultător. El ne dă adesea lecții de credință și de dragoste.

Până acum nu știu cum voi rezolva chestiunea automobilului. Căci nu pot suferi mersul pe jos. Faptul va rămâea desigur probleme destul de serioase, dar voi avea grije să aleg o insulă, unde se găsesc toate piesele necesare funcționării unui automobil.

Un obiect pe care nu-l voi lua — vă asigur! — este aparatul cinematografic. De acesta sunt sătulă până'n gât... Neavând nicio oglindă, mă voi oglindi odată pe an în apa lacului meu, căci voi avea, firește un lac pe insulă.

Voi lăsa la Hollywood și cu câtă bucurie, toate rochiile, toate toaletele și accesoriile mele de frumusețe. Gândiți-vă deci, ce plăcere: nu va mai trebui să mă îmbrac, să mă desbrac și să mă fardez toată ziua. O frunză de palmier va fi unicul meu vestmânt.

Firește, voi importa vaci, porci, oi; vedeți deci că nu voi duce lipsa laptelui, a brânzei, a slăninei...

Mai târziu poate, voi invita câțiva prieteni de ambele genuri. Voi căuta ca aceștia să fie veseli și liniștiți spre a evita conflictele. Voi lăsa, prudent, continentului pe Marlene Dietrich, pentru frumusețea căreia s'ar certa elementul masculin din grupul meu și — tot astfel pe Errol Flynn, care, aventurier înnăscut, s'ar simți mai bine pe insula mea decât în studio...

Ca distracție voi asculta radio de dimineață până seara...

Și, cu aceasta cred că nu-mi va mai trebui nimic.

Cecil de Mille în plină activitate

Cecil B. de Mille e în plină activitate. Ținând seama de mile de scrisori pe cari le-a primit din toate colțurile lumii, a părăsit istoria antică spre a o înlocui cu cea modernă.

Astfel, a început acum realizarea unui nou și mare film de aventuri, intitulat „Corsarul".

Acest film, operă de un romantism epic, este bazat pe viața aventuroasă și minunată a celebrului Morgan piratul, care a fost groaza mărilor în epoca legendară când corsarii străbăteau nepedepsiți mările.

„Corsarul" pe de altă parte va face să retrăiască pe ecran viața celebrului aventurier francez Jean Laffitte, care, pe vremuri, a ajutat pe americanul Jackson ca să apere statul Luisiana împotriva atacurilor flotei engleze.

Pentru realizarea acestui nou film al lui Cecil B de Mille, studiourile „Paramount", în urma străduințelor regisorului lor favorit, au angajat pe Franciska Gaal, care va interpreta principalul rol feminin.

„Surâsul seducător" cu Maurice Chevalier

Râsul dezarmează, dar surâsul singur știe să învingă toate piedicile și e o bună lecție de optimism pe care o va da în vremurile acestea grele și posomorâte noul film al lui Maurice Chevalir.

Curagiosul Victor sosește la Paris, bogat în speranțe dar fără o para în buzunar.

Aci întâlnește pe frumoasa Gisela, baletistă într'un mare music hall. Ea îi mărturisește că n'are cu ce-și plăti masa. Și fiindcă Victor știe să se descurce, salvează situația.

Victor însoțește acum pe tânăra fată până la music hall. Mâna destinului l-a condus acolo. Mereu surâzător, îl vedem aci portar, vânzător de programe, secretar general, impresar și codirector, și, în sfârșit, director! Ascensiunea aceasta rapidă o datorește Victor numai zâmbetului său. Dar, societatea înaltă nu-l ia în seamă. Ce este doar un director de music hall? Opera, iată o situație importantă! Dar Victor va trece și peste acest obstacol și va prezida la evoluția artei lirice.

Maurice Chevalier are aci unul din cele mai grase roluri. Lecția de canto pe care o dă Giselei este un model al genului, iar „Le chapeau de Zozo", cantoneta lui Borel-Clerc va fi mâine pe buzele tuturor. Maurice Chavalier este secundat de André Lefaur, cunoscut la noi din filmul „Tovarăși", de în-

MAURICE CHEVALIER

cântătoarea Marie Glory și de vedete ca Marcel Simon, Paule Andral, Milly Mathis și Marcel Vallée.

Se cuvine să mai menționăm că „Surâsul seducător" este inscenat de Maurice Tourneur după un scenariu al reputatului scriitor francez Louis Verneuil.

NOUL FILM AMERICAN AL LUI FERNAND GRAVEY

De mult, studiourile americane nu au produs un film atât de amuzant ca „Aventură în Paris", noul film al lui Fernand Gravey. Subiectul este pur și simplu delicios, muzica antrenantă, iar interpreții nespus de simpatici.

In primul rând e Fernand Gravey. Acest tânăr actor francez, având reputația bine stabilită încă înainte de angajarea sa de studiourile „Warner Bros", este fără discuție, unul dintre cei mai apreciați artiști ai ecranului. Producătorii americani i-au descoperit calități excepționale. Mervyn le Roy, regisorul și producătorul acestui film, are marele merit de a fi adus pe Fernand Gravey la Hollywood. Succesul filmului „Aventură în Paris" poate fi considerat și succesul său personal.

Joan Blondell este o partenară la nivelul simpaticului actor francez.

Creația ei din acest film este poate cea mai izbutită pe care a realizat-o până în prezent. Mai frumoasă și mai seducătoare de cât ori când, Joan Blondell va smulge admirația spectatorilor în „Aventură în Paris".

Apreciatul comic Edward Everett Horton, apare într'un rol adecuat aptitudinilor sale.

—oxoOoxo—

Carole Lombard și Fred Mac Murray din nou parteneri

Wesley Rugglee a inscenat pentru „Paramount" un nou film cu acești doi răsfățați artiști.

După „Panama", care a repurtat pe ecranele bucureștene, succesul știut, „Spovedania" e al doilea film jucat de Carole Lombard și Fred Mac Murray.

Subiectul e foarte interesant.

O crimă a fost săvârșită. E bănuită o tânără romancieră care-și împarte traiul cu un june avocat fără procese. Ea întrevede profitul publicitar pe care amândoi îl pot trage din această imprejurare. Se acuză singură. Inventează chiar o poveste de dragoste, o pasiune oarbă care a impins-o la omor. O va apăra, bineînțeles, tânărul său prieten. Pentru ea e succesul. Pentru el gloria.

Carole Lombard și Fred Mac Murray interpretează cu multă naturalețe acest film dinamic.

—xoxOxox—

Irene Dune la „Paramount"

Compania „Paramount" a făcut pentru stagiunea aceasta un film cu Irene Dunne.

Din toate privințele, e o producție de mari proporții. E poate necesar să spunem că „High

IRENE DUNNE

Wide and Handsome" — așa se numește filmul — a costat 2 milioane dolari.

Regia a fost încredințată lui Ruben Mamulian, tehnician cunoscut și artist desăvârșit în meseria lui.

Ceilalți interpreți sunt: Dorothy Lamour, Akim Tamiroff și Randolph Scott.

Irene Dunne, care joacă rolul principal și-a câștigat de mult galoanele de vedetă.

Amintim numai ultimul ei film „Theodora" în care are o creație meritoasă.

—xoxOxox—

„Paramount" realizează un mare film colorat

Il regisează neîntrecutul Henry Hathaway, după un scenariu extras din „Ebb Tide" al lui Stevenson, autorul „Insulei Piraților".

In românește, tehnicolorul pe care îl pregătește Hathaway se va numi, evocator și romantic „Balada mării".

Inchipuiți-vă peisagile marine din oceanul Pacific colorate după cel mai nou și perfect procedeu. Imaginați-vă, deasemenea, un subiect plin de surprize și de situații perfect cinematografice, așa cum sunt toate povestirile ieșite din imaginația fierbinte a lui Stevenson. romancierul care a scris viața întreagă numai și numai despre frumusețile mării și despre îndrăgostiții de poezia largului.

Shirley Temple, care după ce a terminat în cursul acestei stagiuni două filme „Cin-Cin" și „Heidi", ambele sub direcția lui Darryl F. Zanuck, turnează acum în regia lui John Ford un film intitulat „Wee Willie Winkie" al cărui subiect este inspirat din opera lui Rudyard Kipling. C. Aubrey Smith, June Lang și Victor Mc. Laglen sunt partenerii micuței vedete.

Cariera lui Charles Boyer

Pentru unii actori, succesul e o chestiune de noroc, rezultatul unui concurs de imprejurări, urmarea unui eveniment excepțional. Pentru alții e fructul logic al unei vocații foarte pronunțate. Și, în sfârșit, pentru altă categorie, succesul este răsplata unei munci neîntrerupte.

S'ar putea spune că din toate acestea se găsește câte ceva în ascensiunea lui Charles Boyer: vocație, imprejurări și mai ales o voință și o perseverență cari trebuiau să învingă orice dificultăți.

Fiul unui modest funcționar la poștă, copilăria lui Charles Boyer a fost la fel ca a tuturor copiilor

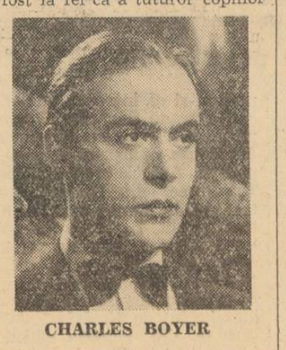

CHARLES BOYER

de provinciali. Totuși, de pe atunci s'a putut remarca la acest copil, o mare pasiune pentru teatru, care s'a tradus la 7 ani în inscenarea unei piese pentru școlari.

In 1917, Charles Boyer își ia bacalaureatul și e trimis la Paris să studieze filozofia.

Dar tânărul student căzuse în mijlocul unui Paris cu totul altfel de cum și-l imaginase. Cartierul Latin, altădată, atât de vesel, era acum populat numai de uniforme militare. Războiul schimbase cu totul aspectul străzilor, fără ca să le facă însă displăcute.

Cu totul străin, Charles Boyer colinda străzile, fără a întâlni vreo figură cunoscută. Până într'o zi când, pe unul din marile bulevarde, întâlni pe Maurice Escande, un vechiu coleg, care era acum actor.

Captivat de cele povestite de acesta, Boyer se decide să ia câteva lecții de mimică dela prietenul său.

In 1918, Charles Boyer se inapoiă acasă în vacanță, când întâlni o figură care i se părea cunoscută. Era Raphael Duflos cu tânăra sa soție Huguette Duflos, care tocmai turna un film sub direcția lui Henri Ponctal: Munca, după romanul lui Emile Zola.

Zile în șir, Boyer a continuat să viziteze pe soții Duflos, urmărind mersul filmării.

Raphael Duflos, amuzat de acest băiat, îi sfătui să urmeze cursurile sale la conservator.

Dar la examenul de conservator Boyer căzu și se părea că pentru el este pierdută această carieră, când i se ivi pe neașteptate o șansă.

Teatrul Sarah Bernhardt monta o piesă a lui François Porchè, iar Boyer deținea două roluri în care însă nu spunea decât vreo două cuvinte.

Simone, care conducea repetițiile, fu de părere că acest meridional preocupat mereu de cravata sa, nu va putea juca comedie, lucru pe care i l-a și spus.

Peste un an însă, Charles Boyer a repetat examenul la conservator și a fost admis în clasa lui Duflos. Pregătit cu grijă de acest mare profesor, Boyer isbuti cu timpul să înlăture accentul său, și să vorbească asemenea unui parisian. In acelaș timp, luă lecții practice de regisorat pe diferite scene parisiene.

Intr'o seară inlocui pe Romuald Joubé în piesa „Les jardins de Murcie".

Dar, afară de succesul lui personal, a mai fost remarcat de Firmin Gémier, cel mai abil descoperitor de adevărate talente.

In curând, acesta a angajat pe Boyer pentru un rol, iar mai târziu a semnat cu el un contract de durată mai lungă.

A fost primul pas, care avea să ducă pe Boyer spre cariera măreață de mai târziu.

La 14 Februarie 1934, Charles Boyer s'a căsătorit cu Patricia Paterson.

Căsătoria s'a făcut după maniera americană, adică plecând în căutarea unui pastor pe care l-au sculat din somn ca să-i cunune.

Patricia Paterson, n'are mai mult de 24 ani.

Născută în Anglia, ea a fost „chorus-girl" la Londra, cântăreață de cabaret și la radio, ca să ajungă apoi artistă de cinematograf.

Ulterior a fost angajată de un producător american și a trebuit deci să plece la Hollywood.

Căsătoria ei cu Charles Boyer, nu se poate spune că e una din acele cari se încheie de obicei între artiștii americani, căsătorii fanteziste și provizorii.

Dimpotrivă, această căsătorie este perfect echilibrată și cu toți sorții de fericire.

Cu toate că Charles Boyer a cucerit America, el continuă să fie modest și nu face paradă de gloria câștigată în țara dolarilor.

Decâte ori face vreun film la Hollywood, se întreabă: — Oare cum va fi apreciat acesta la Paris?

Fiindcă Boyer știe prea bine că un film american se adresează în special publicului de acolo și că Europa privește altfel filmele de peste Ocean. In acest sens, el caută ca filmele sale să placă deopotrivă spectatorilor celor două continente.

Iată de ce s'a întâmplat ca, de multe ori, să refuze să joace în filme al căror subiect e departe de jocul lui, și care crede el, nu-i poate da posibilitatea să-și desvolte tot temperamentul lui tumultuos.

Charles Boyer este un artist adevărat. Nu se lasă cucerit de imprejurări și își controlează cu minuțiozitate, atât talentul cât și posibilitățile.

Iată dece, acest artist poate — cu fiecare nou film — să aducă altă latură a talentului său, în fața judecătorilor permanenți cari sunt spectatorii.

Tolstoi pe ecran

Valoarea excepțională a filmului „Sonata Kreutzer" realizat după romanul nemuritor al lui Leo Tolstoi, a fost recunoscută recent prin premierea lui Peter Petersen, — marele tragedian care interpretează rolul soțului înșelat — cu medalia de aur, cea mai înaltă distincțiune care se poate acorda unui artist.

Desfășurarea romanului, în toate amănuntele lui esențiale și semnificative, este urmată cu fidelitate, iar scenele de un interes captivant, ce se perindă pe dinaintea ochilor, ne descriu în imagini de o plasticitate și realizare artistică fără pereche, povestea zbuciumată și dramatică a soțului gelos.

Rolul soției este interpretat de Lil Dagover, a cărei creație din „Adolescență" este vie încă în amintirea spectatorilor, iar jocul rafinat al acestor doi protagoniști întrupează într'un mod ideal personagiile romanului lui Tolstoi.

„Sonata Kreutzer" face parte din repertoriul cinematografelor „Capitol" și „Roxy".

Un film din viața deținuților

Noua realizare „Warner Bros", „Oameni după gratii" se anunță a fi unul dintre cele mai bune filme senzaționale ale stagiunii.

Filmul aduce pe ecran o frântură impresionantă din viața de toate zilele a deținuților celebrei închisori americane „San Quentin", închisoarea cea mai fioroasă a Statelor Unite. Așezată în apropierea orașului Chicago, San-Quentin este închisoarea unde au fost internați cei mai temuți gangsteri. Regimul ce se aplică deținuților este neînchipuit de aspru. De aceea San Quentin are reputația de a fi una din cele mai cumplite închisori din lume.

Distribuția filmului „Oameni după gratii", aleasă cu mult descernământ, numără pe Humphrey Bogart, Pat O'Brien și Ann Sheridan.

Regia este semnată de Lloyd Bacon.

—xoxOxox—

„Havaiana" (Waikiki Wedding)

Sub acest titlu vom putea admira un film în intregime turnat în decorul de vis al insulelor Haway. Waikiki e numele celei mai frumoase plaje din lume. Plaja miliardarilor americani, cari își fac aci vilegiatura.

Dar „Waikiki" e, în primul rând, un film de culoare locală. Haway e țara muzicii și a dansului. In filmul regisat de Frank Tuttle, muzica și dansul, în execuția neintrecută a indigenilor, sunt servite din belșug.

Distribuția acestui nou film „Paramount" are în frunte pe Bing Crosby, cântărețul cu voce de aur al Americei.

—xoxOxox—

PAUL MUNI IN „ACUZ"

Paul Muni, vigurosul actor american, premiat cu cupa „Volpi" pentru creația sa din „Viața lui Louis Pasteur", va fi revăzut în noua stagiune în marele film „Acuz", o transpunere pe ecran a vie-

PAUL MUNI

ții lui Emile Zola. Interpretul ideal al marelui romancier francez nu putea fi decât Paul Muni, al cărui talent excepțional îi dădea dreptul să pretindă acest lucru.

Pentru prima dată în istoria cinematografului, spectatorii vor vedea defilând pe ecran cele mai importante personalități ale secolului trecut, în frunte cu Georges Clemenceau și Anatole France.

„Acuz" va fi, evident, un film pasionant, de care casa „Warner Bros" este mândră și pe drept cuvânt.

Regia filmului este semnată de Wiliam Dieterle, care a realizat și „Viața lui Pasteul", film care, după cum se știe, a fost premiat la cursul dela Veneția.

Primul rol feminin din „Acuz" este interpretat de Gale Sondergard, cunoscută la noi din creația ei din „Antonio Adverso". Intr'alt rol mai apare și micul și talentatul Bonita Grainville.

„Bariera" (The Barrir)

Natural, titlul este luat numai simbolic. Nu e vorba de nicio barieră.

Ca cinefilii să poată ști ce inseamnă acest film, vom spune numai că e socotit ca o continuare la admirabilul „Avantgarda eroilor".

„Bariera" este deci, un nou film închinat eroismului și abnegației acelor pioneri cari au pus temeliile Americei de azi, cucerind pas cu pas, pentru ideea civilizației, intinsele savane ale Vestului.

—xoxOxox—

„Drumul spre glorie" (Dincolo de baricade)

este titlul unui film a cărui acțiune se desfășoară în vremea revoluției polone în anul 1831.

In rolurile principale, ale acestui film apar Willy Birgel. Ursula Grabley, Victor Staal și Hansi Knoteck, iar regia este semnată de Karl Harti

CRONICA FILMULU

La „Capitol" și „Roxy": „America-Melody 1937"

Această producție este o adevărată revistă a frumuseții și a veseliei intrunind toate calitățile unui excelent spectacol de revistă.

In adevăr, muzica e opera

Scenă din filmul „AMERICA MELODY 1937"

celor mai reputați compozitori ai Americii: Warren și Dubin, cari au scris câteva melodii inspirate pentru acest film.

Pe de altă parte, ca să dea mai multă amploare filmului, casa „Warner Bros" a angajat pe cele mai frumoase balerine din America și tot astfel a creiat cele mai somptuoase decoruri și costume.

Scenele de comedie alternează cu cele de dans, totul fiind transpus intr'un cadru de un lux măreț, așa cum numai americanii știu să-l conceapă.

Numerile de dans ale acestui film-revistă sunt interpretate de o strălucită echipă de dansatori, sub conducerea maestrului Busby Berkeley.

Interpelarea este deasemenea la înălțime, căci afară de Dick Powell și Joan Blondell mai apar în „America Melody 1937" Glenda Farrell și Victor Moore.

Regia este semnată de Lloyd Bacon.

O serie de interesante completări încadrează actualul program, dintre cari se cuvine să cităm în primul rând jurnalul românesc editat de Oficiul național de turism.

La „Trianon": „Părinți și copii"

„Părinți și copii", o nouă realizare „Paramount", nu este un simplu film de acțiune redus la o intrigă oarecare, ci e un film care aduce pe ecran o idee, și anume conflictul totdeauna actual și interesant: deosebirea de vederi dintre părinți și copii.

Soții Cooper, căsătoriți de cincizeci de ani, au cinci copii, toți căpătuiți. Patru dintre ei căsătoriți, la rândul lor, iar una din aceste căsnicii are și o fată, Rhoda. Bătrânii și-au agonisit în cursul anilor o căsuță, unde duc o existență liniștită, nevăzându-și copiii decât foarte rar.

Dar când bătrânul Cooper, ajuns la limită de vârstă, își pierde slujba și nu mai poate plăti ratele pentru achitarea casei, banca se vede nevoită să i-o ia. Un consiliu de familie, alcătuit din părinți și din patru copii — a cincea odrasă Addie, stabilită în California, nu găsește cu cale să ia parte la această adunare familială — urmează să găsească o soluție în privința viitorului celor doi bătrâni. Copiii sunt consternați, când află vestea evacuării părinților din casa lor, și sunt siliți să se impace — de bine, de rău — cu ideea că trebuie să-i adăpostească la ei.

Nellie, una din fiice, refuză bătrânilor orice ajutor, deoarece soțul ei, Harvey, nu acceptă să aibă rude de-ale nevestei în casă. A doua fiică face deasemenea obiecții, pe motiv că n'ar avea loc, dar în cele din urmă, primește numai pe tatăl ei, iar fiul cel mai mare, George, se declară gata să primească pe mama sa.

Cei doi bătrâni, despărțiți cu cruzime tocmai în clipa când au mai multă nevoie unul de altul, nu sunt fericiți. Bătrâna d-nă Cooper, voind să fie de folos în căsnicia fiului ei George, stârnește doar nemulțumiri, iar fiica lui George, flușturateca Rhoda, refuză să-și mai primească prietenii în casa părintească, atâta timp cât va locui bunica sa la ei. Mai mult, vrea s'o interneze intr'un azil de bătrâne. Biata femee își dă seama ce o așteaptă și — ca să nu fie isgonită fără voia ei — declară că dorește ea să intre în azil

In răstimp, bătrânul Cooper e nefericit în casa Corei. După multe suferințe, Addie acceptă să-l primească la ea în California. Mai înainte însă ca bătrânul să plece acolo, copiii inlesnesc părinților o ultimă intrevedere. Nespus de plăcute sunt cele câteva ceasuri pe cari cei doi bătrâni le petrec pentru cea din urmă oară impreună. Apoi trenul îl duce pe Cooper în California, iar bătrâna, rămasă singură, ia drumul azilului.

O interpretare aleasă în frunte cu Victor Moore și Beulah Bondy interpretează cu adâncă înțelegere acest film emoționant.

Ascensiunea Madeleinei Carroll

De vreo câțiva ani Madeleine Carroll era una din cele mai populare vedete ale scenei și ecranului englez. Cu toate acestea notorietatea ei până acum trei ani n'a reușit să depășească granițele Regatului Unit.

Dar iată că într'o bună zi, a turnat alături de Conrad Veidt în „Eram spioană", un film care, după cum se știe, a repurtat un succes fără precedent.

Madeleine Carroll a fost o revelație nu numai în Europa, dar și în America, fapt pentru care a fost aleasă de cunoscutul regisor Henry King ca să interpreteze principalul rol din noul său film „Lloyds of London".

Indată ce a sosit la Hollywood, Madeleine Carroll a uimit pe toată lumea prin simplicitatea sa. Nimic factice, nici un fel de poză. Artista nu era preocupată decât de studierea rolului ei. In adevăr, Madeleine Carroll a reușit să facă și în filmul lui Henry King o creație tot atât de valoroasă ca aceea a eroinei belgiene Martha Knockaert din „Eram spioană".

Datorită acestui succes, ea a mai fost angajată spre a deține rolul într'un mare film muzical intitulat „On the Avenue" în care Madeleine Carroll va avea ca parteneri pe Alice Faye, pe Dick Powell și pe faimoșii Ritz Brothers.

MADELEINE CARROLL